

VÁŠ DOPIS ZN.: KSOS 25 INS 10525/2016
32 ICm 2328 / 2017

Krajský soud v Ostravě

ZE DNE: 10. 5. 2017
NAŠE ČJ : 26863184
VYŘIZUJE: JUDr. Blanka Fialová
TEL.: +420 952 237 217
DATUM: 15. 6. 2017

K č.j. KSOS 25 INS 10525/2016

Žalobce: **Ing. Lee Louda, Praha 1, IČ 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41,
Praha 1 PSČ 110 00
insolvenční správce dlužníka OKD, a.s. IČ 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179,
Doly, Karviná, PSČ 735 06
právně zastoupen
JUDr.Dušanem Dvořákem, advokátem, se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno**

**Žalovaná: Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky,
Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3, IČ 41197518,
zastoupená JUDr. Blankou Fialovou, vedoucí Oddělení všeobecně právního
Regionální pobočky Ostrava, pobočky pro Moravskoslezský,
Olomoucký a Zlínský kraj, na základě pověření ze dne 20. 11. 2014**

Vyjádření žalované k odpůřčí žalobě

Jednou, datovou schránkou

Přílohy: pověření, záznam e-mailové komunikace z 3.-9.8.2016

I.

Žalovaná plní povinnost danou usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 32 ICm 2328/2017-9 ze dne 16. 5. 2017 a podává vyjádření k odpůřčí žalobě ze dne 5. 5. 2017.

Žalobce v části I. Úvod v článku 2. a 3. podané odpůří žaloby konstatuje zákonné povinnosti zaměstnavatele dle právní úpravy veřejného zdravotního pojištění, a to za období měsíce dubna 2016, včetně výpisů z bankovních účtů co důkazů jejího plnění. Žalovaná považuje za podstatné, že v daném případě předmětné platby přijala s ohledem na skutečnost, že se jednalo o veřejno-právní závazek ve smyslu ust. § 5 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPVZP“), kdy zaměstnavatel **odvádí** část pojistného, které je povinen hradit za své zaměstnance. Současně zaměstnavatel **odvádí** i část pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, srážkou z jeho mzdy nebo platu, a to i bez souhlasu zaměstnance. Dle ust. § 9 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZP“), pojistné za zaměstnance hradí z jedné třetiny zaměstnanec, ze dvou třetin zaměstnavatel. Výše pojistného činí dle ust. § 2 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, 13,5% z vyměřovacího základu za rozhodné období, kterým je kalendářní měsíc, pojistné je splatné od 1. do 20. dne následujícího kalendářního měsíce, jak je uvedeno v ustanovení § 5 odst.2 ZPVZP.

Platby přijaté od dlužníka na účet VZP ČR dne 20. 5. 2016 v celkové výši 1 239 647,- Kč, které požaduje žalobce vrátit, odpovídají částce ve výši 4,5 % z vyměřovacího základu za měsíc duben 2016 a tvoří tedy jen tu část zdravotního pojištění za zaměstnance, které zaměstnavatel strhl z jejich mzdy, odvedl na účet VZP ČR a tím splnil zákonnou povinnost stanovenou zákonem č. 592/1992 Sb. Nejedná se o prostředky zaměstnavatele, tedy dlužníka. V inkriminovaném případě se jednalo o zákonnou platbu zdravotního pojistného za měsíc duben 2016, tedy měsíc předcházející insolvenčnímu řízení. Žalovaný s odkazem na komentář 2.vydání Beck (Doc. JUDr. Jiřina Hásová), k zákonu č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“) jmenovitě § 111 – str.347-350, zastává shodně s citovanou autorkou právní názor, že platba zdravotního pojistného, uložená na základě zvláštních předpisů je ze strany dlužníka dalším jednáním, které může dlužník provést, aniž by bylo vůči věřitelům neúčinné. Mezi takovéto platby lze řadit dále např. placení daní nebo poplatků, a to včetně soudních poplatků dle zákona o soudních poplatcích, k tomu přináležejí judikáty Ústavního soudu pod č.j. ÚS 188/11. Obecně lze tedy takovéto platby podřadit pod výluky, které měl zákonodárce na mysli dle ust. § 111 odst. 2 IZ.

Povaha takovéhoto zákonného plnění má zcela jiný charakter od plnění vzniklého např. na základě uzavřené smlouvy v režimu občanského zákoníku. Žalovaný se přijatým plněním osobně na úkor jiných věřitelů neobohatí, naopak tyto veřejné prostředky jsou použity následně do zdravotního systému všech registrovaných pojištěnců žalovaného.

Zákonodárce proto i pohledávky zdravotního pojistného v ust. § 168 odst. 2 písm.e) vzniklé po rozhodnutí o úpadku zařadil mezi pohledávky za majetkovou podstatou, které se uspokojují v průběhu insolvenčního řízení v plné výši kdykoli po rozhodnutí o úpadku, za podmínky, že majetková podstata to umožňuje. I v kontextu s tímto ustanovením IZ žalovaný zastává názor, že předmětná plnění přijal oprávněně a podaná odpůří žaloba je nedůvodná.

Žalovaná jako věřitel č. 395 přihlásila do insolvenčního řízení pohledávku ve výši 5 787 261,- Kč, po nahlédnutí do insolvenčního rejstříku před přezkumným jednáním shledala, že její pohledávka byla co do výše 3 329 078,- Kč popřena z důvodu poskytnutých plnění. Po prověření přijatých plnění, dodaných dokladů, opravných dokladů a po odsouhlasení insolvenčním správcem pověřenou osobou dlužníka ve dnech od 3.8. do 9.8.2016 jak vyplývá z uskutečněné e-mailové komunikace, žalovaná přistoupila k částečnému zpětvzetí přihlášky pohledávky.

Žalovaná má za to, že vzájemným jednáním o výši přihlášené pohledávky, následované potvrzením na přezkumném jednání Krajského soudu v Ostravě dne 9. 8. 2016, žalobce a žalovaná dospěli ke shodě o závazcích dlužníka. Dosažení této shody dle názoru žalované podporuje povědomost žalobce o povinnostech, podřazených pod ust. § 111 odst. 2 IZ, tedy plnění povinností veřejnoprávního charakteru – povinnosti celní, daňové, pojistné a vyvrací jeho odůvodnění žalobního návrhu.

Důkaz: záznam e-mailových zpráv od dne 3.8.do 9.8.2016

Zákonná úprava pojmu neúčinnosti v insolvenčním právu v ust. § 235 zákona č. 182/2006 Sb. je dále rozvedena v ust. § 240 a násl. zákona č. 182/2006 Sb. a koresponduje k tomuto ustanovení jednoduchým ust. § 240 odst. 4 písm. a), dle něhož právním úkonem bez přiměřeného protiplnění není plnění uložené právním předpisem. Časové limity zde uvedené k našemu případu náleží, i když k plnění došlo až po zahájení řízení. Tato návaznost - § 111/2 a §240/4 písm. a) IZ je logickým závěrem o úsudku v plnění povinností, jeví se jako zřejmý úmysl zákonodárce a citovaný judikát v tomto světle lichý. Žalovaná neshledala ničeho podstatného pro tvrzení o neúčinnosti právních úkonů tak, jak se v čl. III. mj. v odst. 14 žalobního návrhu předkládá. Žalobcův odkaz na judikát, pro žalovanou nepřiléhavý, je v přímém rozporu s principem reorganizace tak, jak byla věřitelům předložena a nadepsaným soudem povolena.

Usnesením č. j. KSOS 25 INS 10525/2016 - B181 ze dne 12. 8. 2016, které nabylo právní moci dne 12. 8. 2016, soud žalobci povolil reorganizaci, tedy slovy ust. § 316 zákona č. 182/2006 Sb. postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu žalobcova podniku, zajištěné opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.

Jednání žalobce, aby soud prohlásil platby dle návrhu za neúčinné právní úkony ve smyslu ust. § 235 zákona č. 182/2006 Sb., dle názoru žalované neguje fungování ozdraveného podniku v reorganizaci, porušuje veřejný zájem na dodržování platných právních předpisů a princip legitimního očekávání zdravotní pojišťovny ve smyslu ust. § 13 NOZ, § 13 a následujících zákona č. 48/1997 Sb. a dalších předpisů zdravotního pojištění.

Právní konstrukce žalobcova jednání o prohlášení úkonů odvodů zdravotního pojištění za úkony neúčinné s odkazem na nepřiléhavý judikát, za situace povolené reorganizace, skýtá pochyby o faktických záměrech dlužníka a žalobce. Uvažované vrácení peněžních prostředků z veřejnoprávních závazků do majetkové podstaty, spolu s danou nejen veřejnou podporou budí nedůvěru o příštích záměrech žalobce.

Na základě výše uvedených skutečností žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby v celém rozsahu, o nákladech řízení nechť je rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

JUDr. Blanka Fialová
vedoucí Oddělení všeobecně právního
Regionální pobočky Ostrava, pobočky pro Moravskoslezský, Olomoucký a Zlínský kraj
Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky